RUPERTUS TUITIENSIS

Österreich oder Süddeutschland, 2. Hälfte 12. Jh.

Seite 110v

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26003
Copyright: Admont, Benediktinerstift

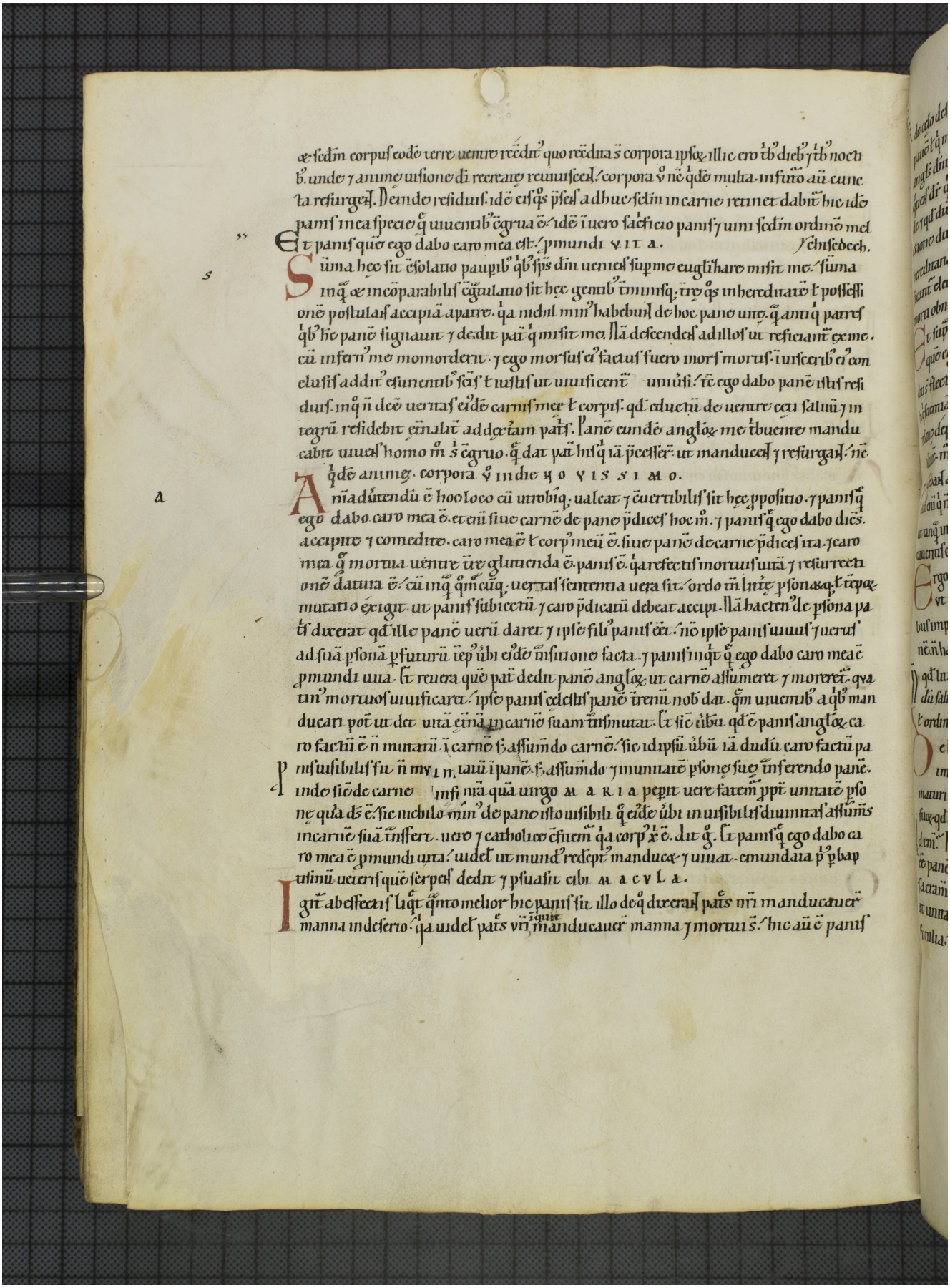

æ scdm corpus cod̄o uere uenire redit̄ quo red̄ita s̄ corpora ipsæ illic ero t̄b̄ die ⁊ t̄b̄ noctu
b̄. unde ⁊ anime ursione di recreatæ reuuiscent. corpora ꝰ nē q̄dē multa. in fuō aū cunc
ta resurgent. Deinde residuus. idē est q̄s p̄sens adhuc scdm in carne retinet dabit̄ hic idē
panis in ea specie q̄ uiuentib̄ ēgrua ē. idē ī uero sacrificio panis ⁊ uini scdm ordinē mel
Et panis quō ego dabo caro mea est. pmundi VITA. Ychisedech.

Suma hēc sit ēsolatio pauperib̄ q̄b̄ ips dñs uenient sup me euglī haro misit me. suma
inq̄ æ incōparabilis ēgtulatio sit hæc gentib̄ ēminisq; tēp̄ q̄s in hereditatē t possessi
onē postulas accipiā a patre. q̄a michil min̄ habebus de hoc pane unde q̄ amiq̄ patres
q̄b̄ hō panē signauit ⁊ dedit pat̄ q̄ misit me. Illā descendes ad illos ut reficiant̄ ex me.
cū infern̄ me momorderit. ⁊ ego morsus ēa factus fuero mors mortis. ī uisceribē ēa con
clusis addit̄ esurientib̄ fās t iustis ut uiuificent̄ uiuūsi. tē ego dabo panē istis resi
duis. inq̄ ñ dē uerras ei dē carnis meæ t corpis. qd̄ eductū de uentre ceu saluū ⁊ in
tegrū residebit ēnalit̄ ad dextam patis. Panē eundē angloꝝ me t̄buente mandu
cabit uiuens homo in s̄ ēgruo. q̄ dat pat̄ his q̄ ia p̄cesser̄ ut manducent ⁊ resurgant. nē
q̄dē animæ. corpora ꝰ in die IUDICIO.

Anima dūtendū ē hoc loco cū uiribiq; ualeat ⁊ euertibilis sit hæc ppositio. ⁊ panis q̄
ego dabo caro mea ē. et cū siue carnē de pane p̄dicens hoc m̄. ⁊ panis q̄ ego dabo dicēs.
accipite ⁊ comedite. caro mea ē t corp meū ē. siue panē de carne p̄dicens ita. ⁊ caro
mea q̄ mortua uenire tēp̄ glutienda ē. panis ē. q̄a refectis mortuis uita ⁊ resurrectio
nē datura ē. cū inq̄ q̄m cūq; uerras sententia uera sit. ordo in ūtrq; psona q̄ t tēpæ
mutatio exigit. ut panis subiectū ⁊ caro p̄dicatū debeat accipi. Illā hactenus de psona pa
tis dixerat qd̄ illo panē uerū daret ⁊ ipse filio panis ēt. nō ipse panis uiuus ⁊ uerus
ad sua psona p futurū tēp̄ ubi eidē ōnsitione facta. ⁊ panis inq̄t q̄ ego dabo caro mea ē
pmundi uita. Et reuera quō pat̄ dedit panē angloꝝ ut carnē assumeret ⁊ moreret. qua
tin̄ mortuos uiuificaret. ipse panis celestis panē trenū nobis dat. q̄m uiuentib̄ a q̄b̄ man
ducari pot̄ ut det uita ēnā in carnē suam ōnsmutat. Et sic ūbū qd̄ ē panis angloꝝ ca
ro factū ē ñ mutatū ī carnē s. assumēdo carnē. sic idipsū ūbū ia dudū caro factū pa
nis usibilis sit ñ mutatū ī panē s. assumēdo ⁊ munitatē psonę suę ōferendo panē.
indo sic de carne infirmitatis quā uirgo MARIA peperit uere fatem̄ ppt̄ unitatē psō
nę quā ds ē. sic michilo min̄ de pane isto usibili q̄ eidē ūbi in usibilis diuinitas assumēs
in carnē sua ōsert. uero ⁊ catholico ēfitem̄ q̄a corp x ē. dic q̄. Et panis q̄ ego dabo ca
ro mea ē pmundi uita. uidet ut mundi redept̄ manducæ ⁊ uiuat. emundata p̄ ppap
usinū uetersq̄ serpent̄ dedit ⁊ psuasit eis MACULA.

Igit̄ abstecent̄ lūqt̄ q̄nto melior hic panis sit illo de q̄ dixerant patres nr̄i manducauerē
manna in deserto. q̄a uidet patres vr̄i manducauerē manna ⁊ mortui s̄. hic aū ē panis